

איחולים לשנה החדשה

תכלה שנה מקוללת — תש"ם. שלא נדע עוד כמותה... איזי כהן, חיפה

מי יתן, ושיעורי האינסופיה יוקסאו השנה... ליותר טוב מכן, קשה לקוות.

יעקוב רוזנבלום, חיפה
עוד שנה כזו — ואני מתפורר לגמרי. ראו הוזהרתם! כל האחריות עליכם... משה אבינועם, ירושלים

שמרו על עצמכם השנה; יותר מדי מטורפים מסתובבים חופשי, כשנשק בידיהם וחלומות של גדור לה בראשיהם. דרית מזור, אילת

אין ברירה, צריך להמשיך: בלי מורא. בלי משוא פנים. ראובן רול, תל-אביב

אם אין אתם לי, מי לי... יוסף יעקנין, באר-שבע

אני מחזק את ידיכם — מרחוק. אכנר ריכטר, ניו-יורק

תהא השנה הבאה עלינו לטובה שנת שלום — לישראל ולשמעאל. אכנר קרן, תל-אביב

אין זו אגדה

מה מעסיק את רבנינו ה"בכירים של ישראל? ה"תשובה להלן, על גבי נייר-מיכתבים רשמי של הרב הראשי עובדיה יוסף. ה"קורא ששלח את המיכתב למערכת עובד באחת ה"מועצות הדתיות, ביקש לשמור על עילום שמו.

לכבוד —

שלום וברכה, הנדון: הפעלת מכשירים אר-טומיים בשבתות וחגים.

רבים הם הפונים אלינו בבקשת פסק הלכה, האם מותר לעסוק ב"משאומתן עם הבנקים המפעילים את שירותי הבנק — כספומט, טני-פומט וכ" — גם בימי שבתות ומועדי ישראל, המיכשלה רבה מאוד עקב חילולי שבתות ומועדי

הרב הראשי עובדיה יוסף כספומט בשבת

גדולה, ואולי גם להפסד ניכר ל"בנקים, דבר שכדאי למנועו בעוד מועד.

הרב עובדיה יוסף, הראשון לציון והרב הראשי לישראל; הרב יעקב בצלאל זולטי, הרב הראשי וראש אבות בני-הדין לירושלים; הרב שלום משאש, הרב הראשי וראש אבות בתי-הדין לירושלים.

נאור ועארקס

תרעומת בגין שפם שאבד. הייתי רוצה להביע מעל דפי

מזכיר הממשלה אריה נאור — עם שפם ובלעדיו באגוזי הקוקוס

ברוב של שני-שלישים של כלל חברי המועצה הלאומית של אש"ף, ובכן, כיונה פוליטית, וכמי ש"הצביע חמיד נגד הליכוד, אני ממשיך להשתייך לקונסנזוס ה"אומי, המתנגד לאש"ף. שהרי קיי מים שני קונסנזוסים מנוגדים, וכל אחד הייב לבחור באחד מן ה"שניים: בין זה הקורא לחיסולה של ישראל על-ידי אש"ף לבין זה המתנגד לחיסולה.

אגב: ברור לגמרי, שאנשי אש"ף עשו צחוק מאנשי מחנה השלום הישראליים, באומרם שאין כוונתם לחסל את מדינת-ישראל, אבל אין הם היחידים שהושמו לצחוק, שהרי אש"ף צחק גם על שאר מדינות העולם, כשהרעיף עליהם הרבה הבטחות-של-שלום... ברנרד קובנו, רמת-גן

בורי, ולנייד עצמי על-מנת לה"גיע למוסדות לימוד ובידור. קשה לי לעלות או לרדת במדרגות, ב"רכב ציבורי או במקום שבו מצויה פרנסתי, ובמקומות-עבודה אני מפוטר לעתים, בגלל האיחורים שאינם באשמתי. אני סובל כבר תשע שנים ומחצה, ופוקד ועדות רפואיות. אחר-כך אני ממתין חו"דשים רבים לתשובות הוועדות. אני קורבן של סחבת אימה. סבי לנותי פוקעת ולעתים אני חושב

עיתונכם את כעסי, על כי אריה נאור, מזכיר הממשלה, גילח את גופו, גם במראהו וגם בדבריו (כמו אלה שאמר על שר-החקל-אות: "אם אריק שרון חזר בו מדבריו, הם בעצם לא נאמרו מ"עולם.") הוא מזכיר מאוד את גר"ש מארכס ב"אגוזי קוקוס", כש"הוא מנסה לשכנע את צוות עובי-די המלון שלא יקבלו משכורת, לבל יהפכו "מכורים" למשכורתם. אז, אגא, למען תהיה הנאתנו — חובבי האחים מארכס — שלמה, החזר נא. מר נאור, את שפמך והופע נא בטלוויזיה מדי יום ב"ימו.

יוסי קאופמן, גבעתיים

"סבלנותי פוקעת..."

קורבן של נכות, ביוזי קרטיה וסחבת, שוטח את מצבו ומשווע לעזרה.

אני נכה, שנפגע בעיקר בר"ג ולו הימנית ובעמוד-השדרה. הנני מגובל בתיפקודי, מפני שאין לי רכב-ניכס. אינני מסוגל להגיע ל"עבודה בזמן, באמצעות רכב צי"ר

על התאבדות. אנא, עזרו לי לשכ"נע את צה"ל, שיעזור בשיקומי, חיים אביזמר, חדרה

קווסוסוס

הקורא קובנו מתווכח עם דעותי של יוסי אמיתי, כפי שהובעו במיכתבו, עם רדת המסך" ("העולם הזה" 2240).

המסקנה המתבררת מדברי אמי-תי היא בערך זו: "הקונסנזוס הלאומי" — המורכב מנציגי ה"לי-כוד המערך, הסובלים מטימטוס חושים — אשם בהיעדר שלום, ולעומתו, אנשי אש"ף, שאמרו ב"מפורש לנציגי מחנה-השלום היש"ראלי, כי אין כוונתם לחסל את ישראל, אלא להיפך: לכרות עימה הסכם שלום.

אלא שמול הצגה זו של הדב-רים ניצבת האמנה הפלסטית, הדוגלת בחיסולה של ישראל. והרי נאמר כבר באמנה זו, בסעיף 33, שהיא אינה ניתנת לתיקון אלא

להתפרז בכבוד

ממשלה שאיבדה את תבו-נתה, זקוקה לעצות או-רחיית. להלן הצעה, ל"פיתרון בעיית הבדואים בנגב.

מאז החלטת ממשלת-ישראל, לפנות את היישובים בחבל-ימית, אנחנו שומעים ממתחלי הי"ב/על סירובם לעבור ליישובי-חד-שים, אותם מעוניינת הממשלה להקים עבורם בפיתחת-שלום. ה"ממשלה התכוונה לבנות יישובים חקלאיים, קיבוצים ומושבים, ול"פתח את האיזור המוזנח הזה של המדינה.

במקביל לסירובם של התושבים היהודיים של חבל-ימית, ליישב איזור זה, אנחנו עדים לבעיה של פינוי אזרחים ישראלים אחרים מאדמותיהם, כתוצאה מהסכם ה"שלום עם מצריים, שבטיים בדואיים יפוגו מעל האדמות שעליהן חיו דורות רבים, כדי לאפשר הקמתם של שדות-תעופה, מנהיגי הבדו"איים דורשים אדמה חקלאית אל-טרנטביית, ולא רק פיצוי כספי, כדי שיוכלו להמשיך ולהתפרנס בכבוד על אדמתם.

מול קווסוסוס

נוכח העובדה שהממשלה מעוניינת לפתח את פיתחת-שלום, ושר המתחלים היהודים לא מוכנים ליישב אותה, ושבדואים רבים מעוניינים לעבור ליישובים חקל-איים, אנו מציעים שממשלת-יש"ראל תסייע לכל מישפחה בדואית או שבט בדואי, שיפוגו כתוצאה מהסכם השלום עם מצריים, להת"יישב בפיתחת-שלום ולהקים בה יישובים חקלאיים.

מיכאל רום, תל-אביב, סולומאן חרומי, באר-שבע, חבצלת ורמן, כרם שלום • המיכתב נשלח אל ראש-המחשלה, סגניו, שרי המיטפטים, האוצר, הפנים, הבינוי והשיכון.

אייאפשר לסמוך על ערבים

"הערבים", כך שמעתי מאות פעמים כחיי, הם צבוי-עים. הם מחייכים לך בפרצוף, אך ברגע שיוכלו יתקעו לך סכין בגב. כאלה הם."

בינתיים זרמו המים בנילוס, ואנחנו הגענו אל גדותיו, הקמנו שגרירות ושלחנו לשם את אליהו בן-אלישר.

עכשיו אני שומע בלי הרף תלונות על כך שהער-בים — כלומר, המצרים — אינם מחייכים אליי, וגם לא אל כמה וכמה ישראלים אחרים המגיעים למצריים, שאינם מוצאים חן בעיניהם. (אלי דווקא חייכו.) משהו כאן אינו כשורה. לפי כל מה שלמדתי בשעתו, הערבים היו צריכים לחייך אל בן-אלישר חיוך צבוע, והנה, אין הם מחייכים אליי, אלא רומזים לו שאיננו מוצא חן בעיניהם, מפני שהוא מייצג ממשלה ומדיניות שהם מתנגדים להן בחריפות. הוא אשר אמרו המיד: אייאפשר לסמוך על הערבים. אין הם מחייכים אליך, ואפילו סכינים בגב אינם תוקעים.

אלך, ואני מוזמנכם לראות את הדבר במו עיניכם. הוא עם חכם ויודע שאני משתדל בכל כוחותי להגן על השלום, כפי שחובתי — וגם זכותי — מצווה עלי להגן על האי-נ-טרסים של מדינת-ישראל.

לכם, המכירים את מצריים, אסור לחיתפט לשמועות-שווא • הקטע שאליו כוונו דברי השגריר — ראה גלופה.

מקאה"ר בחי"ר

שגריר ישראל במצ-ריים, אליהו בן-אלי-שר, מגיב על דבריו של אורי אבנרי במדורו "יומן איש" ("העולם הזה" 2241).

העם המצרי אינו נוהג ב"צביעות. הוא ממשיך לחייך

שגריר בן-אלישר בכל כוחותיו